

.lvi. ITEM ALIA .

/137r/ Oportet nos omnes unanimiter gaudere fratres karissimi . et præclarum diem obitus sancti martini fideliter uenerari . Sed precipue qui in occidentalibus mundi partibus sunt fideles christi . qui et doctrinis eius similiter et exemplis inluminati sunt . quia quodcumque prædicabat uerbis . demonstrabat in operibus . In omni enim uita sua et conuersatione perfectus . in omni pietate et religione præclarus ; in omni bonitate et benignitate iocundus erat . ab omnibus laudabilis ; omnibusque amabilis . Uirgo inter choros uirginum . egregius sacerdotum ; imitator apostolorum . et christi predicator . quem dominus in gratia apostolica est dignatus eligere ; sicut de illo scriptum est Hic est martinus electus dei pontifex . cui dominus post apostolos tantam gratiam conferre dignatus est ; ut in uirtute trinitatis deifice mereretur fieri trium mortuorum suscitator magnificus . Ad exemplum domini tres mortuos suscitauit . Multa etiam spiritu prophetiæ antequam fierent presciebat . Spiritu enim prophetarum plenus erat . et ideo obitum suum diuina inspiratio longe ante præsciuit ; et quibusdam ex fratribus dissolutionem sui corporis appropinquasse reuelauit . Tunc autem causa illi euenit . quia necesse habuit condatensem diocesis suae uicum adire . ut clericis inter se ecclesiæ illius discordantibus pacem reformaret . Et licet finem dierum suorum affuisse non ignorabat . proficisci tamen ob istius modi causam non dubitauit ; memorans euangelicum illud . Beati pacifici . quoniam filii dei uocabuntur . Uolensque pacem omnibus relinquere exemplo domini in die ascensionis suæ apostolis dicentis . Pacem relinquo uobis . pacem meam do uobis . In pace uos dimisi . in pace uos inueniam . Cumque hac causa cum familiari disci-

/137v/ -pulorum comitatu item perageret . mergos in flumine piscium multitudinem captantes uidit ; Et dixit eis . Forma hæc ; de monum est . Tunc illis potenti uirtute uerborum imperauit . ut eum gurgitem relinquentes ; arida desertaque appeterent loca . Statimque mirum in modum omnes in una turba congregatae . relicto flumine montes siluasque petierent . Et ammirati sunt qui simul aderant talem in martino esse uirtutem . ut etiam auibus sicut et demonibus per gratiam dei imperaret . Cumque in illo uico ad quem ierat paucis diebus commoratus . pace inter clericos restituta regredi ad monasterium cogitaret . uiribus cepit repente destitui . Conuocatisque discipulis indicauit . Iam adesse tempus resoluendi spiritum eius a corpore . Tum uero merore ductus omnium . uox una plangentium et dicentium fuit . Cur nos pater deseris . aut cui nos desolatos relinquis? inuadent enim gregem tuum lupi rapaces . et quis nos a rapacitatibus eorum te recedente defendet? Scimus quidem desiderare te christum . saluata tibi sunt tua premia nec dilata minuentur . nostri potius miserere . Tum ille commotus eorum fletibus . lacrimasse perhibetur . conuersus que ad dominum supplici uoce dixisse . Domine si adhuc populo tuo sum necessarius . non recusso laborem fiat uoluntas tua . Nimirum nesciebat quid potius mallet . quia nec hos deserrere . nec a christo uolebat diutius separari . Nihil ergo in uoto suo ponens . omnia haec in dei arbitrio dimisit dicens . Domine si adhuc me uis manere in corpore non recusso laborem . et si parcis aetati bonum est mihi . fiat uoluntas tua . Hos autem de quibus timeo . tu ipse custodi . O uirum /138r/ ineffabilem nec labore uictum nec morte uincendum . quia nec mori timuit . nec uiuere recusauit . Sed cum a discipulis rogaretur . ut stramenta sub se sineret poni . ui februm per aliquot dies

laborans ; non decet inquit filii non decet christianum . nisi in
cinere et cilicio mori . Ego enim si aliud uobis exemplum relin
quo peccaui . Et cum iterum a presbiteris qui ad eius infir
mitatem uenerant . rogaretur ut corpusculum lateris mutatio
ne releuaret . sinite inquit sinite me fratres . caelum potius respici
quam terram . et in suo itinere iturus ad dominum . meus dirigatur
spiritus . Anno igitur aetatis suae octogesimo primo et episco
batus sui uigesimo sexto . annis maturus et meritis . apud
condatensem diocesis suae uicum feliciter recessit a seculo .
sed inter diuina sacrae praedicationis uerba cum angelicis
caelestium hymnorum uocibus . circumstantibus suis discipulis
gratia plenus et sanctitate . sanctam ihesu christo tradidit animam .
Multi enim in eius transitu uocem in caelo audierunt angelo
rum ; sanctum martinum laudantium . Quanta autem multi
tudo hominum ad obitum eius conuenerit ; credi non
potest . Multi enim ex uicinis urbibus et monasteriis
atque uicis cum lacrimis uenerunt . una uoce sanctum martinum
lugentes . O quantus erat luctus omnium . quanta preci
pue lamenta monachorum . et uirginum chorus . quia pium
est gaudere martino . et pium est flere martinum .
Pium enim eum uiuere ; pium erat et mori . quia in uita sua
placuerat deo . Cuius quidem corpus a clericis ciuitatum
et populorum turbis . cum laudibus et ymnis ad toronicam
portatum est ciuitatem ; ibique cum magna ueneratione sepul
tum est ; assequente eum caeleste turba cum caelestibus
/138v/ ymnis usque ad locum sepulchri ; in quo postea loco beatus antistes
perpetuus nomine laudibili opere construxit aecclesiam . tanti patro
ni talisque uiri condignam meritis . In qua etiam usque hodie multa
miraculorum signa plurima eque sanitatum uirtutes . consolatio
nes merentium . et pietates letantium . Prestante domino fieri solent .
qui uiuit et regnat in unitate maiestatis diuine . per omnia secula seculorum .

amen .